Եւ նրմա փառք յամենայնէ անլրուական,
Ընդ Հօր, Հոգւովրն ճշմարտի միանգամայն,
Այժմ և յաւէտ և յապագայն յարաձգական,
Եւ անընսպառ և ի անկէտ միշտ յաւիտեան. Ամէն։

1620-1.

Զանպիտան հողս և զանարհեստ գրչակս զպիտակ սնուն զԽաչքս՝ յիշեցէք, ով եղբայրք, ի մաքրափայլ յաղաւթս ձեր, և դուք յիշեալ լիջիք ի Քրիստոսէ Աստուծոյ մերոյ. ամէն։ Գրեցաւ թվ. ՌԿԹ. Նոյեմբ. 17։ [Շարական, ի Ս. Ղազար]։

1623.

Գրեցաւ գիրքս ի թվին ՌՀԱԻՆ, ի յունիս ամսոյ ԻԸԻՆ, ի յաշխարհս Ըռզաց, և ի թագաւորութեանն Գ. Զիկմունտին, ի քաղաքիս Լուցքայ, ընդ հովանեաւ Սրբոյն Ստեփաննոսի Նախավկային և առաջին մարտիրոսին։ Արդ գրեցաւ սա ձեռամբ յոգնամեղ բիւր քանքարոյ պարտական ՌՌ. ԺԺ. ՃՃ. (Գ.) Է. ՑՑ. ՄՄ. (Սիմէոն) իրիցուիս, որ միայն անուամբ եմ և գործովս հեռացեալ։ Բայց ետ գրել զսա ըղձմամբ և սրտիւ փափագանօք Յովհաննէս սրբազան քահանայն, ի վայելումն անձին իւրոյ և իւրոցն, յիշատակ անջընջելի. զոր Տէր Աստուած բարով վայելել տացէ երկար ժամանակօք. ամէն։ [Ներս. Լաւբրռեն. յԵրուշաղէմ։]

1624.

... Տեսեալ զսորայս (Աւետարանի) անճառ փրկագործութեան զխորհուրդ, Պր. պայազատ Խոճա Մարքոն, որ ստացաւ զսա ի հալալ ընչից իւրոց, և ետ յիշատակ ի դուռն Հաճակատար Ս. Աստուածածնին, վասն իւր և իւր ծնողացն հոգւոյն, Նուրպէկին, և մօրն Եղիսաբեթին, և կենակցին իւրոյ Քասքոյին, և դստերացն իւր՝ Հօռքային և Հանուչքային, և մեծ պապին Մաթիաշին, և մամուն՝ Վառվառին։... Բայց յորժամ գրեցաւ սուրբ Աւետարանն՝ էր թիւ հայկազան տումարի ՌՀԳ. գրեցաւ և աւարտեցաւ ի հռչակաւոր և յաստուածաբնակ մենաստանիս՝ Ս. Օգսենդայ, ի հայրապետութեան Տեառն Տէր Մելքիսեդ կաթողիկոսին, ի թագաւորութեան Օլխաց երկրիս Ռատուլին. ձեռամբ նուաստ և անարժան հող և փոշի Ղազար վարդապետին. որ անուամբ միայն և ոչ գործով... որ եմ առաջնորդ սուրբ ուխտիս և Օլխաց երկրիս, ողորմութեամբն Քրիստոսի։ Արտասուալից պաղատանօք հայցեմ ի ձէնջ զհանդիպողդ այսմ աստուածաշունչ մատենիս, մի՛ մեղադրէք. երկրիս հարկապահանջութիւն շատ էր. ամէն դատ և դատաստան առ մեզ կու գային, չունէաք խաղաղութիւն. կէս մի ի յայս քաղաքս գրելով և կէս մի այլ քաղաք գրելով. և այսպէս չրջագայելով աւարտեցաք. թէպէտ գոյր կարողութիւն Քրիստոսի կարող զօրութեամբն՝ այլ գեղեցիկ գրել